

SN
June 13
XIII-1241/B

HUNGARY

AGRICULTURE
Kulaks

/200/
/214/

MARRIAGE WITH A KULAK IS A RISKY BUSINESS

SOURCE SALZBURG: Confidential source.

DATE OF OBSERVATION: Up to October 1955.

ENGLISH SUMMARY: Subsource's sister had married the son of a "kulak." When under some pretext, the fields of the "kulak" family were confiscated and allotted to the local kolkhoz, subsource's father -- an old time Communist -- felt it his duty to intervene in favor of his daughter. He could not have done it; as a result of his intervention, he was removed from his position as a shop steward and the whole family had to suffer because of the "close relationship with kulaks."

EVALUATION COMMENT: This is a typical case of kulak persecution.

x x x

"Soha nem hittem volna, hogy amikor nyolc év előtt nővéremmel hazafelé igyekeztünk a városból és utközben felkérkedtünk egy velünk egyirányban baktató szekérre, egész családunk sorsára kiható fejlemények indulnak meg," - kezdi a menekült.

"A szekér kocsisa - jóképű fiatalember - hamarosan igen élénk beszélgetésbe keveredett a nővéremmel, s röviden önként felajánlotta, hogy hazáig visz bennünket. Kiderült róla, hogy Pista a szomszéd faluból való gazda -- akkor még nem igen használták a kilák szót - fia. A következő hetelben Pista gyakori vendég volt nálunk, s nemsokára megtörtént az esküvő, nővérem átköltözött Pistaék portájára.

/more/

Egy pár évig nem is volt semmi baj, nővérem boldogan élt a férjével, de azután elkezdődött a kulákok üldözése. Pistának 18 k. holdjuk volt, s nemcsak, hogy béreltek még melléje nyolc másikat, de két pár lovuk is volt, s Pista fuvarozással is igyekezett gyarapítani a jövedelmet, amire ugyan szükség is volt, mert nővéreménél négy évben egymás után köszöntött be a gólya. Dacára annak, hogy az egész család kora reggeltől késő estig dolgozott, egyik baj a másikat érte. Hol a beadással maradtak el, hol egy nappal később hordták ki a trágyát mint ahogy elő volt írva, szóval mindig találtak rajtuk kivetni valóit.

A főbaj azonban az volt, hogy Pista szüleinek földje a tsz-földek között feküdt, s a Párt mindenképpen ki szeretete volna évvel a atggal egészíteni az egyébként döglődő, mert hozzáértés és kedv nélkül vezetett tsz-t

Nemsokára odáig fajult a dolog, hogy az egyik pár lovat le kellett adni, a bérletet felhagyni, s sógorom, hogy a kulák mivoltot eltüntesse, beállott sofförnek a közeli város egyik üzemébe. De alig pár hétig volt ott, kidobták, mert rájöttek, hogy apja kulák.

1955 tavaszán mikor már ennivaló is alig volt sógoroméknál, a tanács végrehajtást vezetett ellenük valami tojás vagy tej vagy hasonló csekélységgel való beszolgáltatási kötelezettségben való elmaradás miatt. Nemcsak az utolsó betevő falatot vitték el a háztól, hanem még az ágyneműt is, mivel pedig nővérem apósa kifejezést adott éleletti elkeseredésének egy pár ószinte szóval emlékeztén meg RAKOSI-ról és az egész diósó felszabadító Szovjetunioról mindjárt őt magát is magukkal vitték, a földet meg egyenlőre elkobozták.

Mivel a család a szó szoros értelmében kifosztva állott ott, nővérem addig is amíg valami élelem kerül elő, s férje valamit tud keresni, hazajött szüleimhez négy kis gyermekével.

Szüleink jó szíjjel fogadták az unokákkal együtt, mikor azonban hetek sőt hónapok is elmúltak a sógorom sehol se kapott munkát kulák apja miatt, a földet pedig a tanács egyszerűen odaadta művelésre a helyi tsz-nek, apám mégis megsokalta a dolgot, s elhatározta, hogy majd ő rendet csinál.

Meg kell itt emlitenem, hogy apám gyári munkás, 1919-ben vörös katona volt, s a két háború közötti időben is tagja volt az illegális kommunista pártnak. A Pista szülei elleni hátszát azonban mindig rosszalással nézte, mert látta hogy azok - bár kuláknak minősülnek, - bizony keményen dolgoznak maguk is a mindennapi kenyérért. Azonban apám annyira tisztelte a Pártot

/more/

s annyira szentírásnak vett mindent, amit az mondott, hogy annyám ez irányu méltatlankodására mindig csak avval válaszolt: "nem érted te azt asszony..." Most azonban ő is megsokalta a dolgot s elment a helyi párttitkárhoz, akit régen ismert, s akivel mint ÜB tagnak is többször volt dolga.

A titkár azonban igen barátságtalanul fogadta apámat ebben az ügyben s kifejtette előtte, hogy hozzá mint régi kommunistához nem illő, kulákokat védeni, s megmagyarázta neki, hogy a kulák nemcsak első számú ellensége a szocializmus építésének, de átkos hatása is ime itt is megmutatkozik, még a régi megbízható kommunistákat is megfertőzi a kulákokkal való érintkezés. Szó szót követte apám mind erélyesebben védte lánya érdekét, végül is kishiján megpofozta a párttitkárt, az meg mint "kulákbérencet" kidobta őt az irodából. A dolognak folytatása lett: apámat lecsapták az ÜB tagságról a gyárba rosszabb munkára osztották be. Öcsémet, s hogy a pártból ki nem rugták őket, csak apám 1919-es érdemeinek köszönhető. Nővéremék azonban semmit vissza nem kaptak, sógorom alkalmi munkából él, nővérem mosni jár olyan "kulákokhoz" akiket még nem vettek elő és egyéb házakhoz, ahol, mint ez manapság szokás, apa-anya dolgozik. Hogy engen nem ért el azonnal a kulákokonság hatása, csak annak tulajdonítható, hogy más helyen laktam és dolgoztam s ezért némi időben telt amíg rájöttek, hogy én is kulákokonsággal "fertőzött" egyén vagyok.

Akkor azonban már amúgyis menekülés előtt álltam s nővérem tragédiája csak meggyorsította már fennállott elhatározásomat."

End